



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 24. Res Italiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolver.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. pietas imploretur, ut tantum malum edi-
A.C. 855. tis publice decretis amoveat.

§. XXIV.

Res Italiæ.

*to. 8. Conc. p.
T. 46. to. 2.
Cap. p. 349.* **M**ense Februario sequente Ludovicus Imperator Lotharii filius Regni Longobardorum Episcopos Ticini congregavit. Præcipui erant Angilbertus Archiepiscopus Mediolanensis, Andreas Patriarcha Aquilejensis & Josephus Episcopus Eporiensis Imperatoris Archicapellanus. Postquam Ludovicus Episcoporum sententiam de tollendis abusibus exquisivisset, conscripti sunt Articuli novemdecim; in quibus præter alia conqueruntur Episcopi, quod quidam Laici præfertim Magnates Officio Divino interessent in Ecclesiis, quas domibus suis proximas habebant, raro ad magnas Ecclesiias venirent, ubi tamen documenta necessaria percipere oporteret. *Aliqui, ajunt Episcopi, Clericos nostros sine nostro consensu suscipiunt, & Missam a Presbyteris in alia Ecclesia ordinatis, aut a talibus, quorum incerta est Ordinatio, celebrari volunt. Alii Optimates Decimas dant Ecclesiis in illorum fundis positis, aut Clericis sibi servientibus, non vero, uti tamen tenentur, Ecclesiis, in quibus Doctrinam, Baptismum, ceteraque Sacra menta accipiunt.* In hoc Concilio

*c. 3.**c. 4.**c. 16.*

cilio illud quoque legi potest, quantum Sæculum IX.
 Episcopis Dioœcesim suam visitantibus A.C. 855
 præberi debuerit. Imperator vero Lu-
 довicus dato Responso hortatur, ut Ca-
 pitularia a Prædecessoribus suis edita ob-
 serventur.

Haud multo post tempore Daniel, Mi- *Anast. in*
 litiæ Magister, Roma ad Ludovicum pro- *Leon.*
 fectus, locutus est in hunc modum: *Gra-*
tianus Romæ Palatio præfектus, cuius tu
quidem fidem suspectam non babes, hæc nu-
per solus ad me solum in domo sua versan-
tem: Franci isti nihil nobis prosunt, nul-
lum præbent auxilium, imo res nostras
diripiunt. Cur non Græcos advocamus,
& factis fæderibus Regem gentemque
Francorum pellimus? Indicium non
 spernendum ratus Ludovicus Romam
 strenue contendit, nullis ad Pontificem
 vel Senatum præmissis litteris. Venien-
 tem Papa pro more super maiores gra-
 dus Basilicæ S. Petri excipit, & leni ser-
 mone ira commotum delinire satagit.

Præstituta die Gratianus in judicium
 vocatur, atque Imperatore Ludovico, cum
 Papa, Proceribus Romanorum Franco-
 ruinque præsidente in Palatio, quod Leo
 III. prope Basilicam S. Petri ædificaverat,
 Daniel adversus Gratianum præsentem
 iterato accusationem movit, quod se ad
 urbem Romam Græcis tradendam solici-
 tasset. Gratiano & Romanis rem ne-

Qq 5 ganti-

Sæculum IX. gantibus, jussit Imperator, ut Daniel se-
 A. C. 855. cundum Legem Romanorum judicare-
 tur; convictusque est calumniæ. Ita-
 que in manus Gratiani traditur, qui suo
 arbitrio injuriam ulcisceretur; sed ille
 ab ipso rogatus Imperatore inimicum di-
 misit. Ex hoc facto dispicimus, Ludo-
 vico supremum fuisse in Urbe Dominium
 est potestatem.

§. XXV.

Leonis IV. Obitus.

Obiit Leo IV. (*) eodem anno octi-
 gentesimo quinquagesimo quinto,
 decima

(*) Ad hæc ferme tempora plerique Rerum Ecclesiasticarum Scriptores de putidissima fa-
 bula Joannæ Papissæ mentionem faciunt, cuius funda-
 mentum est illud quod in Chronico Ma-
 rianii Scotti ad S. Martinum Coloniæ Monachi ad
 annos 853. & 854. legitur (scripsit vero anno
 circiter 1058.) *Leo Papa obiit Kalendis Aug.*
huic successit Joanna mulier annis duobus, men-
sibus quinque, diebus quatuor. Alter testis est
Martinus Polonus Ord. Præd. in suo Chronico,
quod usque ad annum 1277. scripsit, relatus a
Blondello & Alexandro Natali: Post hunc Leo-
nem Joannes Anglicus Natione Moguntinus se-
dit annis duobus mense uno, diebus quatuor &
mortuus est Romæ & cessavit Episcopatus men-
se uno. Hic, ut afferitur, femina fuit & in pu-
ellari ætate a quodam suo Amasio habitu virili

Athenas